

Podstawy edukacji plastycznej - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Podstawy edukacji plastycznej
Kod przedmiotu	05.1-WP-PPWM-PEP
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	• dr hab. Mirosława Nyczaj-Drąg, prof. UZ • dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, prof. UZ • dr Iwona Kopaczyńska, prof. UZ • dr Klaudia Kasowska

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Konwersatorium	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem zajęć jest przekazanie ogólnej wiedzy z zakresu sztuk plastycznych, w tym omówienie podstawowych pojęć z dziedziny sztuk plastycznych oraz podstawowych dziedzin sztuk plastycznych. Studenci otrzymają również ogólną wiedzę o metodologii historii sztuki oraz epokach formalnystylistycznych w historii sztuki. Celem zajęć jest także: - zapoznanie z rodzajami materiałów i technik plastycznych. - zapoznanie z celami oraz metodami edukacji przez sztukę wizualną. - zapoznanie z zasadami analizy i krytycznej oceny prac z zakresu sztuk plastycznych.

Wymagania wstępne

Wiedza zawarta w programie nauczania przedmiotu plastyka w szkołach podstawowych i gimnazjach.

Zakres tematyczny

1. Podstawowe pojęcia z dziedziny sztuk plastycznych. 2. Podstawowe dziedziny sztuk plastycznych: a. architektura (urbanistyka, architektura krajobrazu, architektura ogrodów, architektura wnętrz, architektura miejska i wiejska, architektura kultowa i świecka); b. rzeźba (relief, płaskorzeźba, wypukłorzeźba, wklęsłorzeźba, rzeźba kultowa, wotywna, nagrobna, pomnikowa portretowa, ogrodowa oraz rzeźba czy plenerowa). c. malarstwo (malarstwo przedstawiające, malarstwo nieprzedstawiające, malarstwo monumentalne, ściennie, plafonowe, sztalugowe, tablicowe, malarstwo miniaturowe, malarstwo polichromiczne i monochromatyczne): - techniki malarskie: technika olejna, akwarela, tempera, gwasz, pastel, enkaustyka, fresk, al. secco, mozaika, witraż, sgraffito, stereochromia, asemblage, collage, emballage. d. rysunek (szrafowanie, lawowanie); e. sgraffito; f. grafika: - grafika artystyczna: - podstawowe techniki graficzne: - wypukłe (drzeworyt, linoryt, gipsoryt, metaloryt); - wklęsłe (miedzioryt, staloryt, suchoryt, mezzotinta, kamienioryt, akwaforta, akwatinta, elektrotinta); - płaskie (litografia, algrafia i cynkografia); - grafika użytkowa. g. kaligrafia; h. instalacja; i. ceramika; j. fotografia; k. wzornictwo przemysłowe. 3. Chronologia i specyfika formalnystylistyczna epok artystycznych: a. styl i modus w sztukach plastycznych; b. historia sztuki jako historia stylu; c. historia sztuki jako dzieje zjawisk artystycznych. 4. Metodologia badań zjawisk artystycznych: a. metoda formalnystylistyczna; b. Max Dvořák i historia sztuki jako historia idei (metoda formalno-treściowa); c. Erwin Panofsky i dzieło sztuki w kontekście ikonologicznym (metoda formalno-tematyczno-treściowa); d. semiotyka i historia sztuki; wykorzystanie semiotyki w badaniach nad sztuką; e. strukturalizm i poststrukturalizm w historii sztuki; f. metody badawcze współczesnej historii sztuki (The New Art History).

Metody kształcenia

Metoda dyskusji, praca z materiałem źródłowym, metody problemowe, metoda pokazu (prezentacji), metoda impresyjna i ekspresyjna, ekspozycja, film, objaśnienie lub/i wyjaśnienie, wykład informacyjny i problemowy z użyciem komputera.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
B.6.W1. podstawy teorii estetyki i kultury, jej zastosowanie w edukacji plastycznej dziecka lub ucznia; B.6.W2. zasoby i zasady upowszechniania różnorodnych przekazów wizualnych w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej; B.6.W3. cechy charakterystyczne twórczości dziecięcej w zakresie plastyki, jej osobowe i środowiskowe uwarunkowania; B.6.W4. wybrane współczesne koncepcje i modele edukacji plastycznej w Polsce i na świecie.	• PPIW_W-10	- dyskusja - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - przygotowanie projektu	• Konwersatorium
B.6.U1. zaprojektować przekaz wizualny dostosowany do okoliczności; B.6.U2. wykonać odręczny szkic określonego przedmiotu.	• PPIW_U-01	obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Konwersatorium
B.6.K1. przekonującego działania na rzecz upowszechniania sztuk pięknych; B.6.K2. inspirowania dzieci lub uczniów do samodzielnej aktywności plastycznej i dzielenia się jej efektami.	• PPIW_K-02	- obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - przygotowanie projektu	• Konwersatorium

Warunki zaliczenia

Konwersatoria

Student oceniany jest na podstawie: przygotowania do zajęć, aktywnego w nich uczestnictwa, m.in. na zasadzie wykonywania prac plasycznych, udziału w dyskusji, pracy pisemnej sprawdzającej umiejętności krytycznej analizy i oceny oraz wyciągania wniosków przez studenta.

Ocena końcowa

Warunkiem zaliczenia konwersatoriów jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zadań realizowanych w ramach programu przedmiotu.

Literatura podstawowa

1. J. Białostocki, Sztuka i myśl humanistyczna, warszawa 1966.
2. T. Dobrowolski, Strukturalizm w historii sztuki, Studia metodologiczne VI (1969), s. 3-45.
3. E. Panofsky, Studia z historii sztuki, Warszawa 1971.
4. M. Porębski, Ikonosfera, Warszawa 1972.
5. L. Kalinowski, Max Dvořák i metoda badań nad sztuką, Warszawa 1974.
6. Wł. Tatarkiewicz, Dzieje sześciu pojęć. Sztuka. Piękno. Forma. Twórczość. Odtwórczość. Przeżycie estetyczne, Warszawa 1976.
7. J. Białostocki, Kryzys pojęcia stylu, w: Biuletyn historii sztuki, XL (1977), s. 3-10.
8. J. Białostocki, Historia sztuki wśród nauk humanistycznych, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1980.
9. J. Dębicki, Strukturalismus in der Methodenlehre der Kunstgeschichte, w: Česko-slovenski strukturalizmus a Viedenski scientizmus (Zborník referátov z konferencie), Bratislava 1992, s. 168-183 (dla osób znających język niemiecki).
10. J. Dębicki, F. Faure, D. Grünewald, A. Pimentel, Historia sztuki. Malarstwo – rzeźba – architektura, Warszawa 1998 (Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne) – przekład z języka francuskiego Jacek Dębicki: J. Dębicki, F. Faure, D. Grünewald, A. Pimentel, Histoire de l'art. Architecture, sculpture et peinture, wydane przez Hachette Livre, Paris 1995 – do historii i chronologii epok artystycznych.
11. A. D'Alleva, Metody i teorie historii sztuki, Kraków 2008.
12. Słownik terminologiczny sztuk pięknych, Warszawa 1997 (i następne wydania).W. Karolak, Sztuka jako zabawa – zabawa jako sztuka, Warszawa 1998..

Literatura uzupełniająca

1. Józefowski E., Książka o książkach, Zielona Góra 1999.
2. Nęcka E., Trening twórczości, Kraków 1998.
3. Warsztaty edukacji twórczej, red. E. Olinkiewicz, E. Repsch, Wrocław 2001.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Iwona Kopaczyńska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 03-12-2019 18:31)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ